

Dobré ráno, dobrý den, vylez broučku trochu ven.
Nevyšlezu, spal bych moc, nech mě spát, dobrou noc.

Vrní, vrní kolovrátek, zítra bude velký svátek.
A pozítří ještě větší, že náš Honza pořád brečí.

Tamtarata rata, rozbila se vrata,
byla rána jako hrom, porazila strom.

Vráno, vráno poleť k nám, já ti něco nachystám.
Trochu hrachu, trochu krup, vráno, vráno dupy dup.

Ukrutný drak s dračicí, brousí kolem hradu.
Pozor, pozor, princezničko, nevkeř na zahradu.

Do hradu je stará brána, sedí na ní stará vrána.
Vrána kráká – kráky krák, letí k hradu černý mrak.
Mrak už sedá na bránu, je to hejno havranů.

Povídala pračka, práť je pro mě hračka,
elektrický motor mám, motor vrčí, pere sám.

Vráťa na kytaru drnká, Franta troubí, také brnká.
Trubku koupil od Mirka, hraje jako náš Jirka.
Troubí, troubí, vytrubuje, trubku pěkně opatruje.

V krámě mají horké párky, vedle zase různé dárky.
Marta volá: „Karlíku, kup mi párek v rohlíku!“

Ten náš Mourek, Mouřeček rozbil modrý hrneček.
V hrnku byly krupky, rýže, teď to Mourek právě líže.

Jirka dostal morčátko, kulaté jako prasátko.
Morče chrupe mrkev, kůrky, zrní, trávu i brambůrky.
Pak po dobré potravě, spinká rádo na travě.

Jirka, Věrka, Marta – to je dobrá parta.
Na dvorku si rádi hrají, v písku krásné hrady mají.

Petrův parník brázdí strouhu, pluje rychle proti proudu.
Pak se prudce obrátí, po proudu se navrátí.

V Praze mají hračky: auta, ryby, ráčky.
Koupím krásnou berušku pro tu naši Věrušku.

Krocán s krůtou na dvorku mají trochu brambůrků,
po bramborech trochu zrní – krocán u ní bude první.

Franta branku brání, od gólů ji chrání.
Merunu rád chytí, neprojde mu síť.

Ze vrat jedou traktory vyorávat brambory.
Bude brambor hromada, vždyť je dobrá úroda.

Vidím Marka na dvorku, jak spravuje motorku.
Až motorku opraví, na ryby se vypraví.

V zahradě je větrník a ten krásně vrčí.
Když se vítr opírá, tak se rychle točí.

Pračka prima pracuje, proud vody v ní tancuje.
Praní prádla nebude se bát, pračka bude sama práť.

Vrány letí krákají, na stromy sedají.
Jedna letí jako drak, sedá kráká – krák, krák, krák.

Jídla z brambor rádi jíme, pokrm různě upravíme.
Bramborák dnes chystáme, bramborák vám podáme.

Chodci, pozor, červená! Není pro nás určená.
Až se zelená rozsvítí, můžeme rychle projít.

Vr, vr, vr – kolo vrčí stále. Hr, hr, hr – auto stojí dále.
Až strýček kolo opraví, auto náš všude dopraví.

Martin cvrknal kuličky, vybral si je z krabičky.
Prohrál modré, červené, i ty krásné skleněné.

Mám rád v parku veverka, ty rezavé čiperky.
Strom je pro ně dům i hrad, mohou si tam žít i hrát.

Cvrček cvrká v travě, cvrká nám teď právě.
Cvrká v travě v ohradě, cvrká také v zahradě.
Cvrčková ho chválí, jak to cvrček válí.

V garáži je krásné auto, mnoho korun padlo na to.
Motor rychle startuje, správně vrčí, pracuje.
Zítra s autem vyrazíme, s radostí tě povozíme.

Jarda šel koupit trochu krup, tvaroh, cukr a sirup.
U krámu Martina našel, na porci zmrzliny zašel.
Nemá teď na kus tvarohu, proto tam brečí na rohu.

Romana je parádnice, nosí pestré rukavice.
Vzorovaný má i svetr, závidí ho také Petr.

Krákorala černá vrána, krákorala na havrana:
„Milý strýčku havrane, kdy už jaro nastane?“
„Brzy, brzy, milá vráno, jaro přijde zítra ráno!“

Jeden drak, potkal mrak. „Kampak letíš dráčku?“
„Kdybych věděl mráčku! Letím kam mě vítr nese.
Poleť se mnou, nedáme se!“
„I Mič, vítr taky sem tam honí mraky.“

Dráček letí, dráček letí, má papírové šatičky.
Ocásek má kudrnatý, na něm samé pentličky.

